

Itt – Hon

A Károlyi István Gyermekközpont folyóirata
10. évfolyam, 2012/4. szám, október

Egy korszak lezárult

2012. augusztus 31-én – amikor is Pásztor Péter sikeres pótvizsgát tett **J** – közel 55 év hagyományát maga mögött hagyva a Károlyi István Gyermekközpont **utolsó hagyományos gyermekotthoni csoportja**, a 11-es csoport is **megszűnt**. A csoportban a nyár elején nagykorúvá vált fiatalok utógondozói otthonokba való kiköltözését követően összesen 3 kiskorú növendék maradt: Szabó Edina, Pásztor Péter és Gart Amália (a középső képen balról jobbra láthatóak). Dilemmát jelentett, hogy 3 fővel miként működhet tovább a csoport? Végül megszületett a döntés, hogy a csoportban lévő gyermekek „házon belül” más gondozási egységbe kerülnek át, hogy szeptemberben már új gondozási helyükről kezdhesék meg a következő tanévet. A gyermekekkel való egyeztetéssel párhuzamosan a csoportban dolgozó felnőttekkel is megbeszélés történt, ahol mindegyikük részére más egységekben való álláslehetőséget kínált fel

korábbi igazgatónk, Czikó Benjámint. Mivel „házon belül” máshol volt szükség értékes munkájukra, így senkinek sem kellett eltávoznia intézményünk kötelékéből, más munkalehetőséget keresve. Például a két lánnyal tartott új csoportjukba Matyóka Erzsébet gyermekfelügyelő. Sajnos Péter mellé nem tudtunk régi-új kollégát delegálni. A csoport utolsó közösségi eseménye egy összevont születésnapi köszöntés volt, amely egyúttal az egymástól való elbúcsúzást is jelentette. A fiatalok gyámságának kérdésében nem történt változás. Továbbra is én, illetve Vajda Béláné, Julika néni, látjuk el az őket érintő gyámi feladatokat, így továbbra is rajtuk tudjuk tartani a szemünket. Ezzel a korszakot lezáró eseménnyel, ami sok-sok ezer régi növendéknek magát a „Gyerit” jelenti, vagyis a hagyományos gyermekotthoni gondozási forma, végleg megszűnt intézményünkben.

- Vámosi Péter -

Tartalom

- *Egy korszak vége*
- *Szerkesztés közben*
- *Vátozás a Gyermekközpont vezetésében*
- *Költözés*
- *A nyaram legszebb pillanatai*
- *Bűbájos boszorka*
- *Pillanatképek az elmúlt nyárról*
- *Megkérdeztük*
- *Somogydöröcske kétszer*
- *Cegléd 2012*
- *Nyár a speciben*
- *Hírek-információk*
- *Kisíráások*
- *Olvass figyelmesen!*

Az utolsó számunk **Olvass figyelmesen!** rovat kérdéseire három növendékünk válaszolt helyesen. **Bordás Erika, Bordás Csilla és Bíró Anita** 2000 - 2000 forint pénzzutalomban részesülnek. Gratulálunk!

Változás a Gyermekközpont vezetésében

2012.09.25-vel vezetőváltás történt a Károlyi István Gyermekközpontban, a korábbi igazgató helyébe Juhász Péter lépett.

Költözés

A Módszertani Osztály a kilences óvodából az igazgatóság épületének első emeletére költözött át.

A nyaram legszebb pillanatai

2012. augusztus 8-14-ig az Age of Hope Gyermekvédelmi Alapítvány jási táborának Horváth Erika védőnő mellett én és Rezaei Mohammad Amin is résztvevője voltam. Elsőként is a köszönetemet szeretném kifejezni Erika néninek és az Alapítvány minden munkatársának, nem utolsó sorban a résztvevő gyermekeknek, hogy a nyaram legszebb pillanatait velük tölthettem. A táborban nem mint gyermek, hanem mint kísérő, segítő felnőtt vehettem részt. Erre nagyon büszke vagyok, és nagyon jól esett, hogy ekkora felelősségteljes feladatot és bizalmat kaptam a szervezőktől. És segítettem is, amiben csak tudtam. Aminnal közösen főként a kézműves foglalkozásokból vettük ki a részünket. Hennáztam volna sokat, csak sajnos elromlott a henna, így a felém vezető hosszú sorban álló és várakozó gyermekek nem mindegyikének tudtam rajzot készíteni a karjára. Emellett a különféle versenyek díjazásához Aminnal tervezetük meg és készítettük el az „olimpiai medált”, amelyet aztán ajándékba kaptak a gyermekek. A változatos programok kora reggeltől késő estig pörögtek, unatkozni nem volt időnk. Hol sportversenyek, hol sorversenyek, hol kirándulás, hol tehetségkutató verseny, esténként pedig tábortűz volt. Mivel a táborban vegyesen vettek részt roma és nem roma gyermekek, sok program kiemelten a romák kultúrájának megismerését tette lehetővé. Én is megpróbáltam a cigánytáncot, de nagyon nehéz volt. Bezzeg a gyermekek milyen szépen táncoltak! Felváltva élőben szólt a cigány és a magyar zene, amelyet gitárral és énekkel kísérték a zenészek. Én egy gyermekdalt tanultam meg, mégpedig a Csigabiga gyere ki címűt. A tábor ideje alatt tartottam a ramadant, amely picit megnehezítette a napjaimat. Ennek ellenére besegítettem a konyhai munkálatokba, hiszen Fóton is mindenki tudja rólam, hogy szeretek főzni. Többször készítettem „afgán kenyeret”, amely nagyon hasonlít a cigánykenyérhez, jó volt látni, hogy mindenkinek ízlett. Ami számomra meglepő volt, az a tisztasági verseny. Én nem is tudtam eddig, hogy olyan rend is lehet, mint amelyet a gyermekek csináltak. Végezetül a szervezet vezetőjének az a gesztusa, hogy más rendezvényeikre is meghívott bennünket, nagy örömmel töltött el.

- Jamali Najibullah -

Bűbájos boszorka

Horváth Erika néni intézeti ápolónót nem kell bemutatni, mert mindhárom gyermekotthonban gyakran megfordul. Igaz, hogy elsősorban a Speciális Gyermekotthonban dolgozik, de ahol szükség van rá, mindenhol segít.

Kedves Erika néni, mesélj nekünk a munkádról.

Munkám legfontosabb része a Speciális Gyermekotthonban a gyógyszerek kiosztása, beadása, sebek ellátása, betegek felügyelete. Én tartom a kapcsolatot az orvosokkal, és segítem őket munkájukban. Az új növendékek befogadásakor az egészségügyi ellátásban segédkezem. Emellett heti 4 órában egészségnevelést tanítok a fiúknak az iskolában. Ha esetleg kórházba kerül egy gyermek, elsősorban én tartom vele a kapcsolatot. A testi egészség megőrzése, karbantartása mellett, figyelmet fordítok a fiúk lelki egészségére is, időnként én vagyok a pótmamájuk és „megszeretgetem” őket. A menekült fiatalok otthonaiban szintén az egészségügyi alapellátás a feladatomban, itt van a legtöbb beavatkozásra szükség, mert itt változik leggyakrabban a létszám. A Különleges Gyermekotthonban elsősorban a gyógyszer beszerzésben segédkezem.

Korábban is hasonló helyen dolgoztál?

Gyermekekkel foglalkoztam korábban is. A Soproni Fogyatékos Gyermek Otthonában dolgoztam 25 évet, abból 13-at, mint osztályvezető főnővér. Az én osztályomon 50 halmozottan sérült gyermekről, fiatalról gondoskodtunk. Nagyon szerettem ott lenni, de úgy alakult az életem, hogy Budapestre költöztünk, így nagyon megörültem annak a lehetőségnek, hogy Főtra jöhetek dolgozni.

Mit lehet tudni a családról?

Az én gyermekeim öten vannak fiútestvérek.

Egyikük, szintén itt dolgozik Főton a menekült fiatalokkal. Van egy 10 hónapos vizslakutyám, a Berta. Na-gyon okos, i-gazi családtag, ő most az én gyermekem, mert a fiúk

már felnőttek és nem laknak velünk. Szabadidőmben nagyon szeretünk a férjemmel kirándulni. Férjem földmérő, ezért is nagyon szereti a természetjárást. Emellett sokat járunk haza Sopronba és környékére.

A nyár folyamán kreatív növendékeket toboroztál több „külsős” táborba, mesélnél nekünk erről?

Tagja vagyok az Age of Hope Alapítványnak, amely hátrányos helyzetű gyermekek és családok táboroztatásával, és megsegítésével foglalkozik. A nyáron ennek az alapítványnak két táborában voltam önkéntes kísérő, Főtről pedig Rezai Mohammad Amin és Jamali Najibullah növendékek tartottak velem, mint önkéntes segítők. Áldás volt a jelenlétük, mindenben számíthatunk rájuk, nem mellékesen a táborozó gyermekek is nagyon megszerették őket.

Jövőbeni terveid?

Tervezem az Életvezetési Szakkör beindítását a Speciális Gyermekotthonban, amelynek tematikájába minden apró, de fontos dolog beleférne. Például: csekkfeladás, vásárlás a piacon, sütés-főzés, stb. Oszlopos tagja vagyok, több kedves kollégánommal együtt a Bűbájos Boszorkák focicsapatának itt a Gyermekközpontban. Már most komoly edzéstervvel készülünk a következő focirangadónkra a Speciális Gyermekotthonban zajló Vándorkupára, amelyre januárban kerül majd sor. Reméljük a tavalyinál jobb helyezést érünk majd el.

Úgy legyen, és köszönöm a beszélgetést!

- Szabó Enikő -

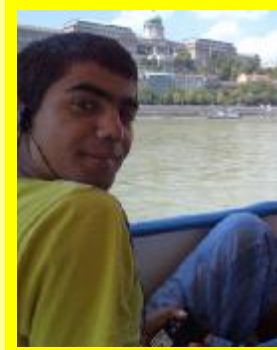
Pillanatképek az elmúlt nyárról

„Halmustra”

„Like víz”

„Csúszkera”

Mohmand Muslimot kérdeztük arról, hogy mit is takar a ramadan a muszlim vallású emberek számára?

A ramadan szóra nem tudok pontos magyar megfelelőt, talán a lelki megtisztuláshoz tudnám hasonlítani. Ez egy böjti hónap, amely 30 napig tart. Idén július 20-án kezdődött. A ramadan mozgó ünnep, mert minden évben 10-11 nappal korábban kezdődik az előzőnél. Emlékszem kiskoromban Afganisztánban volt, hogy tétre esett még. A ramadan hónapja lehetőséget ad arra, hogy az egész évben tett rossz dolgokra, „bűnökre”, a legkisebbekre is megbocsátást kaphassunk Allahtól. Ehhez naponta 5 alkalommal kell imádkoznunk, többször kell ellátogatnunk a mecsetbe, többet kell olvasnunk a Koránt, kerülnünk kell a viszálykodást, konfliktusokat, vagyis vallásosan magunkba kell fordulnunk. Emellett napkeltétől napnyugtáig semmi olyan dolgot nem lehet tenni, amely a testünkben „jó érzést” kelt. Így nem lehet enni, inni, cigarettázni, alkoholt inni, zenét hallgatni, táncolni, még parfümöt sem lehet használni, ahogyan a párkapcsolatokat is ilyenkor háttérbe illik szorítani. Napnyugta után már lehet enni és inni is, de a rosszat mindenképp kerülni kell. A böjti hónap számomra nem volt olyan megterhelő, mert én ebben nőtettem fel, nekem ez természetes. A ramadan alól egyébként „felmentést” kapnak a betegek és a 14 éven aluliak. Esténként magamnak főztem energiadús ételeket, nehogy legyengüljek, éppen ezért datolyát is mindig eszem ilyenkor. A böjt végén 3 napos ünnep következik. Az ünnep első napján a mecsetbe megyünk, imádkozunk és kívánjuk egymásnak, hogy Allah elfogadja a megtisztulásunkat. Második nap a rokonok látogatják meg egymást, harmadnap pedig a barátok.

2012. 07.16 – 08.01- ig a Magyarországi Református Egyház Educational Services International szervezésében az amerikai Jodi Puckett és Jennifer Allen angolul tanította a menekült fiatalokat. A két tanárnőt kérdeztük Fóton szerzett élményeiről.

Számunkra nagy áldás volt, hogy két héten keresztül angolt taníthattunk Fóton. Az első naptól kezdve mindenki örömmel fogadott bennünket. Az első nap nyitott órákat

tartottunk, ahol beszélgettünk, játszottunk, majd másnapról a tanulni vágyó fiatalokat több csoportra osztottuk fel, akkora volt az érdeklődés. Habár néhány tanuló harcolt a felkeléssel, a legtöbben szorgalmasan eljöttek az órákra. Figyelemre méltó és megtisztelő volt, hogy személyes élettörténeteiket is megosztották velünk a fiatalok. A tanítás mellett több közös programunk is volt a „tanítványainkkal”. Hívtak bennünket sportolni, játszani, beszélgetni, és persze enni is. Egyik este a 32-es csoport-

ban főztünk közösen a fiúkkal, lányokkal. Izgatottak voltunk a lehetőség kapcsán. Fantasztikus élmény volt látni és nézni, hogy mindenki a saját kultúrájának, nemzetének ételeit miként készíti el. Máskor a 31-es csoport afgán fiataljai vendégeltek meg bennünket. Gyorsan eltelt ez a két hét, lenyűgöző élmény volt.

Povázsayné Kovács Marriannát a Különleges Gyermekeket vezetőjét kérdeztük meg arról, hogy miként sikerült a nagy találkozás Michael Schumacherrel, a Forma 1 világbajnokával.

Samu Márk, Kertész Dávid, Kertész Tamás és Huszárik Zalán 2012. 07. 28-án egy kellemes meghívásnak tett eleget a Nemzetközi Gyermekeket Szolgáló Lovasterápiás Központjában, ahol személyesen tisztelt meg bennünket Michael Schumacher. Amint megérkezett Schumacher, a gyerekeknek sajtótájékoztatót tartott, ahol kizárólag nekik volt lehetőségük kérdezni tőle. Sok személyes dolgot tudtunk meg róla, például azt, hogy hogyan kezdődött a karrierje, vagy, hogy a szülei igazából „rendes” szakmára szánták. Dávid azt kérdezte, hogy szokott-e félni a sebességtől. Mire az a válasz érkezett, hogy szenvedélye a sebesség, ám a veszélyes helyzetekben azért meg szokott ijedni. Tamás érdeklődött, hogy a gyerekei is követni fogják-e a versenyzésben. Erre nem kaptunk egyértelmű választ, csupán annyit, hogy elsőként gokartozni kell sokat, csak onnan vezethet felfelé egy autóversenyzői karrier. A világhírű sportoló végig rendkívül közvetlen és nyitott volt, senkitől sem sajnálta az autogramjait és a közös fényképeket. Egyszerűen mi, akik életünkben először találkoztunk vele személyesen, kellemes csalódtunk benne. - lejegyezte Szalai Zsuzsanna

A csillebérci Kalandparkos élményeiről Balogh Krisztiánt kérdeztük?

2012. szeptember 8-án jutalomból mehettem el csoportom a Kalandparkba. Csatlakoztak hozzánk még mások is a speciből és a különleges csoportokból. Miután megérkeztünk, bejelentkeztünk, ránk adták a hegymászó szerkót, majd rövid oktatáson vettünk részt. A pályák korszakok szerint fel voltak osztva, így a kicsik csak a nekik való pályákon próbálkozhattak. Nekünk nagyoknak, minden pálya szabad volt. Kovács Edmond és én együtt mentünk végig a legnehezebb pályákon, még a Kéklagúna és Píroska nevűn is. Ezekon a pályákon legtöbbször csak a kezünket használtuk, vagy csak csúsztunk bele a tízméteres magasban a semmibe. Éppen ezért sokszor nehéznek és félelmetesnek is ítéltük ezt a felejthetetlen élményt. - lejegyezte Albi Katalin

Itt - Hon

Somogydöröcske kétszer

2012. július 2 – 8-ig Somogydöröcskén első csapatként csak **menekült fiúk** nyaraltak, össze-vissza minden csoportból vegyesen, de inkább csak perzsa fiúk. Ez amúgy mindegy is, a lényeg, hogy nagyon jól éreztük magunkat. Kreka Zoli bácsi, Balogh Antónia néni és Székelyné Baráth Tercsi néni kíséretében töltöttük az első közös nyaralásunkat a Gyermekközpont égisze alatt. Személy szerint nekem ez volt az

első nyaralásom a Balatonon. Kíváncsi is voltam, hogy milyen lesz. Jól sikerült, minden jó volt, a társaság, a hely, a programok, az időjárás is tökéletes volt. Kellemes nyári időnk volt végig, éppen

megfelelő. Egész héten csak sütött a nap, felhő egy se. Első nap már falujáték várt bennünket, ahol a falura vonatkozó kérdésekre kellett választ találnunk a helyi lakosok segítségének igénybevételével. Nem a lakosok jöttek hozzánk, hanem mi mentünk hozzájuk 4 csapatra osztva. A válaszokért házhoz, boltba, az utcára mentünk, a lakosok pedig szívesen beszélgettek velünk, segítettek. Nagyon meglepett, hogy milyen aranyosak, nyitottak, beszélgetnek velünk a helyiek, örültek, hogy találkoztak afgánokkal. Az egyik öreg néni kérte, hogy vegyem le a napszemüvegem, hogy hadd nézzen életében először afgán szemekbe. Ez kimondhatatlanul jól esett, ilyen dolgokkal Budapesten és Fóton nem találkozni. Volt, hogy Törökkoppányban fociztunk felnőttekkel, egy foci emlékkupa keretében. Rajtunk kívül 15-16 csapat volt, mi voltunk a legfiatalabbak.

A magyar csapatok nagyon profik voltak, de a nagy meleg miatt sem nyerhetünk. Amire büszkék voltunk, hogy a legkevesebb gólt mi kaptuk. Mi 3 meccs alatt csak 4-et. Én voltam a kapus J. A meccsek után meghívtak minket szarvaspörköltre, haláli finom volt. Strandolni Siófokra mentünk, vízibicikliztünk is sokat. A magyar néptáncba is belekóstoltunk, megtanították nekünk a csárdás alaplépéseit, illetve a „Nád a házam teteje” című dalt, melyet vicces, vagy inkább furcsa mozdulatokkal kísértünk. Minden jó volt, megköszönöm mindannyiunk nevében...

- Rezai Mohammad Amin -

2012. július 8-14-ig Somogydöröcskén a második turnus nyaralt a **menekült csoportokból**. Vegyesen voltunk perzsák, pashtook, szomáliaiak, illetve egy koszovói fiú és én a Szaharából. A sok fiú mellett összesen egy szomáliai lány tartott velünk. Kreka Zoli bácsi, Tibold Mariann néni és Kodó Miki bácsi volt velünk. Nekem nagyon jó volt ez az egy hét, nagyon jól éreztem magam. Csendes volt az a kis falu, ahol laktunk. Kedves emberek laktak ott, köszöntek

mindenkinek, otthonos volt. Emellett a programok is nagyon jók voltak. A magyar néptánc zenéje igen érdekes volt, a tánc lépéseit és a ritmust azt hiszem néha megtaláltam. Ráadásul a tánc tanárnővel táncoltam csárdást életemben először. Amiért a magyar emberek megmutatták a saját néptáncukat, cserébe a perzsa fiúk bemutatták, hogy ők hogyan táncolnak és milyen zenére. Aztán volt lovaglási lehetőség is, amit én korábban már próbáltam. A családjamban egyébként szamarazni tanultam meg, a számár sokat segített nekünk a mindennapi életünkben a Szaharában. A szamarat nehezebb megülni, mert folyton le akar dobni, rúgni is szokott, szerintem a lovakat könnyebb megülni. Felejthetetlen volt a közös főzés. Csináltunk kint tüzet, főztünk és éjszakába nyúlóan játszottunk, táncoltunk, énekeltünk. Rajtam kívül mindenki más ugrált a méteres tűz felett, én csak kívülről néztem őket. Sokat voltunk a Balatonban is, a vízibicikli nagyon tetszett, úszni is tudok. Őszintén szólva a nyaralás során engem a falu légköre ragadott magával a legjobban. A falu olyan közösség volt, mint ami nálunk volt a sivatagban. Az emberek figyelnek egymásra, köszönnek, segítenek, ez örömmel töltött el. De persze a vidámpark is tetszett, a fiúkkal sok bolondságot csináltunk, a kézműves foglalkozáson

pedig gipsszel kiöntöttük az arcomat, azt haza is vittem. Még baticoltunk, festettünk pólókat is, annyi minden történt, nekem pedig minden tetszett. Hálásan

köszönjük a ránk fordított időt, pénzt, türelmet...

- Shaabna Hassan -

Cegléd 2012

☉ **2012. július 21-27-ig** idén nyáron elsőként Klement Soós Ági néni, Hrágyel Ica néni és Fehér Erika néni kíséretében tölthetett el egy csodás hetet **Cegléden** az **52-es csoport**. Nagyon jó volt, sokat fürödhettünk a

közeli strand- és gyógyfürdőben, ahol volt minden nap vízitorna, csúszdázási lehetőség, illetve helyes masszőr-fiúk is, akik kétszer gyúrtak meg bennünket a

hét folyamán. A többi napon lánymasszőrök vették át helyüket **J**. Minden napunkat a strandon töltöttük, ott is ebédtünk, és Fóttal ellentétben végig nagyon jó időnk volt. Idén is többen leégtünk a naptej használata ellenére, bár nem olyan mértékben, mint előző évben. Harci sebeket is szereztünk. Elsőként a házban, ahol a kerti locsoló felett futkározva elcsúsztunk, másodsorban a strandon, ahol a csúszda rádiózta le megmaradt ép bőrfelületeinket. Szládekne Zakár Csilla néni minden nap átjött hozzánk és sok jó programot szervezett nekünk. Például sógyurmáztunk, amit titokban meg is kóstoltunk, festettünk, gyurmáztunk, labdaiskoláztunk. Meghívtuk Csilla nénit a 13-dik születésnapom alkalmából rendezett kis bulira is. Már jó előre megbeszéltük, hogy lesz ünneplés, így csak a torta ért váratlanul, nem a rózsaszín utazó bőrönd, amit ajándékba kaptam. Sajnos nagyon hamar eltelt ez az egy hét, kár, hogy haza kellett jönnünk, még maradtam volna vagy két évet...
- Bordás Erika -

☉ **2012. július 27 – augusztus 2-ig az 51-es csoport** nyaralt **Cegléden** Gombai Erzsike néni, Mészáros Erzsike néni és Majoros Mariann néni kíséretében, segítőként még Bordás Csilla és Bíró Anita is velünk tartott az 52-es csoportból. Főprogramunk a fürdés volt, fürödtünk kinti medencékben és benti medencékben is, hiszen az időjárás ezt megengedte, merthogy végig jó időnk volt. Többen le is égtünk picit, hiába a naptej.

Csúszdázunk is nagyokat, volt, akinek ehhez segítségre volt szüksége, volt akinek nem **J**. A napi kötelező elfoglaltságunk a gyógymasszőrök igénybe vétele és a vízben való gyógytorna volt. Én minden nap tetőtől talpig tartó masszírt kaptam. A torna egyébként vicces volt, hol pici, hol nagy labdákkal dobáltuk egymást, vagy „biciklivel sprinteltünk” a vízben labdák után, vagy úgy kellett passzolnunk, hogy a víz alatt gurítottuk át a labdát, egyszóval sokat bohóckodtunk. A nyaralónkban előfordult, hogy Bordás Csilla besegített a főzésbe. Idén is készítettünk slambucot bográcsban, és volt szalonnasütés is. Szládekne Zakár Csilla néni minden nap várt bennünket valamilyen izgalmas programmal. Én sógyurmából szívecskét csináltam, festettünk sablonból, énekeltünk, és sok egyéb dolgot is csináltunk, de jelen pillanatban nem emlékszem rá, hiszen a legtöbb élményem a vízhez köt. Egyszer még fejest is ugrottam a startkőről, illetve valami szinkronúszáshoz hasonlóval is próbálkoztunk. Jó volt, hamar eltelt, maradtam volna még.
- Varga Balázs -

☉ **2012.08.08-án** érkeztem meg **Ceglédre** az **53 csoporttal**. A tavalyihoz hasonlóan ismét egy hetet

töltöttünk itt Szládekne Zakár Csilla néni közreműködésével. Idén is minden reggel 10-kor mentünk ki a strandra és kint voltunk délután 4-ig, még szombaton és

vasárnap is, amikor egy kicsit hűvösebb volt az idő. Mindennapos programunk volt a közös vízi torna, a masszíroztatás, úszás és a vízben való ugrálás. Esténként Olimpiát néztünk és lelkesen szurkoltunk a magyaroknak. Az utolsó előtti délután átmentünk a strand csúszdaparkjába, ahol a legkisebbek voltak a legbátrabbak és a leghajmeresztőbb csúszdákon is lecsúsztak. A nagy élményt egy gyrosozással koronáztuk meg. Erről jut eszembe, egyik délután Csilla néni átlopakodott hozzánk, míg kint voltunk a strandon és meglepett minket egy nagy tál citromos süttivel. A hosszú hét után mindenki fáradtan szállt fel a buszra és végigaludta az utat. Mindenkinek a nevében mondhatom, hogy nagyon jól éreztük magunkat és nagy köszönet jár a felnőtteknek, akik egy héten keresztül lesték minden kívánságunkat.
- Rózsa Ágnes -

Nyár a speciben

☺ Jó volt a nyaralás

Július 17-21-ig Tiszalúcon, a Tisza holtágán volt nyaralni a „Speci” 4-es csoportja. Faházakban laktunk a vízparton. Volt a közelben egy stég, a part pedig homokos volt. Az egyik farönkről lehetett ugrálni a vízbe, ki fejest, ki hasast. Volt, akinek a szaltó is sikerült. Vigyázni kellett, mert mély volt a víz, de az elején mindenkinek felmérték az úszó tudását, vízbiztonságát, bátorságát. A kötélhintán jó mélyre lehetett a víz fölé lengeni, és kis repülés után értünk be a vízbe. Négyszemélyes kajakokkal eveztünk. Vízbicikli is rendelkezésünkre állt, korlátlan időben. Ezt Lakatos Józsi ki is használta, akár már jogosítványt is szerezhetett volna belőle. A homokban megtanultunk egy régi, de számunkra igencsak új labdajátékot a petángot, amelyet golyókkal kell játszani. A finomságokról Éva néni gondoskodott. Főzött, legtöbbször bográcásban és tárcsán. Sokat horgásztunk, így halászlé, sült hal is került asztalunkra. Desszertnek pedig tárcsázott császármorzsát kaptunk. A tűzről mi gondoskodtunk, fát vágunk. És bár jól kitöröltük a tányérjainkat, mosogatni azért kellett, azt mi csináltuk. Az egyik nap kirándultunk. Tiszadob határában egy gáton voltunk, azokat az emlékműveket néztük meg, amelyek a Tisza szabályozásának a kezdeteit mesélik el. Megéltünk egy nagy vihart is. Éppen horgásztunk, amikor feltámadt. Menekülőre kellett fognunk. Szomorúak voltunk, hogy haza kellett jönnünk, mert nagyon jól éreztük magunkat. Bárcsak tovább maradhattunk volna...

- A Speciális Gyermekotthon 4-es csoportjának táborozói -

☺ A Csatárok Szandaváron

2012. július 30–augusztus 1-ig a „speci” Csatár csoportja Szandaváron nyaralt Marjai Laci bácsi, Molnár Márti néni és Somody István bácsi kíséretében. A Szandavári Diáktábor nagyon szép vidéken fekszik. A volt iskola épülete lett átala-

kítva, ott voltunk elszállásolva. Az nagyon jó volt, hogy nemcsak mi voltunk a táborban, hanem többek között lányok is. A legjobban nekem az íjászkodás tetszett, de

8.

jó volt a hegyre fölmenni a várhoz is. Átmentünk a szomszédos faluba, ahol volt kecskesajt készítés is, meg is lehetett kóstolni – nekem nem nagyon jött be. Minden nap fagyiztunk (három gombócot!) és jókat ettünk. Megismerkedtünk több gyerekkel, lányokkal is. Utolsó este buliztunk és ittunk gyerekpezsgőt! Nagyon jól éreztük magunkat, én máskor is visszamennék!

- Berki Lajos -

☺ Ízelítő az „Elfogad-lak” nyaráról

Ugyan táborba nem utaztunk, de nem is unatkoztunk ezen a nyáron. **Július 31-én** vidám hangulatban érkeztünk a **Vidámparkhoz**, ahol Kercsó Attila csoportvezető nevelő hűtött „Ájsz-teával” várt ránk. Csodálatos, élményekben gazdag nap volt. A Dodgemtől az Ikaruszig, szinte nem volt olyan játék, amelyiket ne próbáltuk volna ki. Az „Ájsz-tea” hamar elfogyott, de folyadék- és élelem utánpótlásról gondoskodtak nevelőink. **Augusztus 2-án** Vanó Mihály gyermekvédelmi asszisztens kísért minket Budapestre, ahol Bera Irén néni és Attila bácsi csatlakozott hozzánk. Délelőtt a Duna Corsóval **hajóztunk** és megtekinthettük fővárosunk nevezetességeit. Délután a **Magyar Nemzeti Bank Látogatóközpontjába** mentünk, ahol a pénz történetének megismerése mellett verhetünk emlék-

érmét. **Augusztus 3-án** Haklár Gabi néni kíséretében utaztunk Rákospalotára, ahol Irén néni és Attila bácsi csatlakozott hozzánk, így érkeztünk **Gödre a strandra**. A nyári nagy hőségben jólesett mindenkinek a „hideg” vizes medencében való úszás és játék. A termálvízben pedig megsodálhattuk a fürdőruhás lányokat. **Augusztus 4-én** Irén néniel utaztunk a **budapesti Állatkerthez**, ahol Attila bácsi várt ránk **J**. A világ különböző tájairól idehozott állatokat tekinthettük meg. 15 órától a **Fővárosi Nagycirkusz**: Minek ez a Cirkusz? című előadást tekintettük meg, mely fergeteges volt. **Augusztus 25-én** a Fótton megrendezett **Paradicsom Fesztiválra** mentünk el. Mindenki az előző nap vásárolt új cipőjében sétált végig a várososon. Mivel annyira nem találtuk érdekesnek a programot, így hazafelé menet bevásároltunk és amíg Irén néni készítette a vacsoránkat, mi elláttuk az állatokat a kennelben. Nem nyaraltunk? Dehogynem! Köszönjük nevelőinknek ezt a szép nyarat és tördődést.

- Bera Irén, Kovács Edmond, Gáspár László -

Itt – Hon

☺ **2012. július 13-án a veresegyházi Medveparkba** látogatott el a teljes Különleges Otthon az **OTP Bank** külön buszával, Bagó Zsuzsanna szervezésében. Amint megérkeztünk, kaptunk mézet fakanálon, amit a medvéknek adtunk oda. Egy bácsi a medveparkból mesélt nekünk a medvékről, farkasokról, amíg körbejártuk a medveotthont. A helyszínen korábban már jártunk, így már ismerősök voltak az állatok is. Most először kihoztak nekünk három kiscarkast, akiket meg lehetett simogatni. Én is simogattam őket, nem morogtak rám, szerintem félték egy picit tőlünk. Az érintésük kis plüsskutyára emlékeztetett, mert olyan finom volt a szőrük még. Aztán láttunk három pici medvebocsot, abból kettőt kihoztak pórázon. Őket nem lehetett simogatni, mert haraptak, a bácsi etette meg őket. Medvealakú műanyag üvegből az ember a saját fejére csorgatott mézet, amit a maci nyalt le onnan. A séta végére kicsit elromlott az idő, fújt nagyon a szél, ezért elmaradt a fagyizás mindenki nagy sajnálatára, valamint a macilift is.

- Kertész Dávid -

☺ **2012. július 15-én az Emberi Erőforrások Minisztériumának gyermekvédelmi és gyámügyi főosztályának** adomány belépőjegyeivel mehettünk el a **Fővárosi Nagycirkuszba**

13-an a Különleges Otthonból. A Cirkusz a javából című előadást néztük meg. A helyünk középtájon volt, rajtunk kívül más hátrányos helyzetű intézményből is kaptak jegyeket. Az előadást még egyikünk se látta, csupa külföldi szerepelt benne. Úgy emlékszem összesen csak egy magyar zsonglőr volt, aki kislabdákkal mutatványozott. A zsonglőr szám csúcsa az volt, amikor meggyújtotta a labdákat és úgy dobálta őket, borzasztó jó látvány volt. Nekem a bohócok tetszettek Amerikából, valamint a levegő akrobatái, akik trapézon a levegőben ugráltak és kapták el egymást. Az egyik denevérlógásban kapta el a másikat, egyszer egy triplaszaltót is csináltak. Azért volt alattuk végig biztonsági háló. Állatok is voltak, tigrisek, gepárdok, két puma és szánhúzó kutyák is. Miután elengedték a szánhúzó kutyákat, csúszdázni mentek, vicces, hogy az egyik fenékkal lefelé csúszott. Nagyon tetszett mindenkinek.

- Lovas Ádám -

☺ **2012. július 30-án a Magyar Evangéliumi Testvérközösség békásmegyeri közösségi házában pótygyermeknapján** jártunk hatan a „különlegesből” Vámosiné Ércskövi Marica néni és Povázsayné Kovács Marianna néni kíséretében, nem mellékesen az én 13-dik születésnapomon. Ott sok játékos feladat várt ránk, pél-

dául: lufi fújó verseny, ahol Bíró Krisztián megtanult lufit fújni. A nagytékűek kedvéért volt fánkevé verseny, amelyben első lettem J, de első lettem a székfoglaló versenyben is. Versenyen kívül kézműveskedni is lehetett, én kartonpapír virágot készítettem. Rózsa Bálint a kezdeti „hangulat ingadozását” maga mögött hagyva birtokba vette a játszóteret, majd még kézműveskedett is. Végül térjünk rá az ételekre! Kezdődött a jégkrémmel, aztán bográcsban készített gulyásleves, palacsinta és slambuc is volt. Nagyon finom volt minden. Megismerhettük azt a görögdinnyét is, amelynek sárga a közepe. Nagyon jól éreztük magunkat, köszönjük!

- Bordás Erika -

☺ **2012.07.03-10-ig** sokak nagy örömeire ismét lemegettünk **Balatonlellére** táborozni. Egy nagyon klassz kis csapat gyűlt össze. Páricsi József vezetésével vegyesen jöttek gyerekek a „speciből”, a „hagyományosból”, valamint a „különlegesből” is. Összesen 28-an voltunk. A táborvezetőt a jó hangulat megteremtésében Majoros Mariann néni és Samu István bácsi segítette. „Specis” fiataljainknak egy teljesen új élményt nyújtott a nyaraló és annak lehetőségei. Mindennapi programjaink között szerepelt a focizás, csocsózás, kártyázás, pingpongozás, a városban való sétálás, horgászás és természetesen a fürdés a Balcsiban! Sajnos a „specisek” nem maradtak velünk a tábor végéig, így az elmenetelük előtti estén csináltunk egy nagy szalonna- és halsütést. Nem melleleg a halat lelkes horgászainknak köszönhetjük, akik képesek voltak egész este fent maradni és várni a kapást. Ó igen, és nem szabad kihagynom, hogy egész héten fantasztikus időnk volt, mintha direkt nekünk talál-

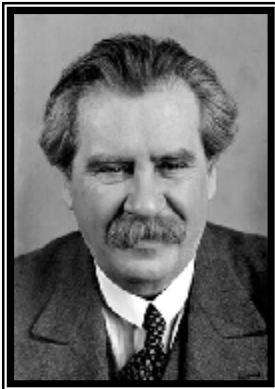

ták volna ki. Az utolsó előtti napon látogatást tettünk Tihanyban. Az Apát-ságban mindent megcsodáltunk. Miután mindenki

úgy érezte, hogy eleget művelődött, végigmentünk a bazársorokon, majd kerestünk egy szimpatikus vendéglőt, ahol lángosoztunk. Utolsó este megejtettünk egy esti fürdözést is. Azt kell mondjam, hogy nagyon jó volt ez a hét, köszönjük szépen.

- Rózsa Ágnes -

Hazánk egyik legismertebb és legelismertebb írója **Mórícz Zsigmond** szeptember 4-én 70 éve hunyt el. Szakmai pályafutását rengeteg személyes és családi tragédia árnyékolta be, éppen ez lehetett az oka annak, hogy írói hitvallásáról így vallott: „Igen késő volt, huszonnyolc éves korom után,

mikor rájöttem, hogy voltaképpen csak azt lehet leírni, ami fáj. Ami megsebzí az embert.” És valóban, műveinek olvasása közben valami felszakad az ember lelkében... Emlékszünk még Kis Jánosra, aki életében csak egyszer akart jóllakni? Sejlik a háború kegyetlen borzalmait átélő szegény emberek drámája? Feltettük a kérdést, hogy miért lettek barbárok a juhászok, vagy mi is az, hogy úri muri? A Te életedben is megjelentek már rokonok, akik pénzhez jutás reményében kerültek csak elő? Bántak már úgy veled, hogy magadra ismertél az elhagyatott árvaházi Árvácska tragikus történetében? Nem utolsó sorban tanácsolták már azt neked, hogy: Légy jó mindhalálíg? Emlékezzünk az íróra ez utóbbi regényéből származó idézettel:

„Ebéd után leült a helyére, s tanulni akart. A szoba üres volt, csak Nagy úr feküdt az ágyán, s olvasott. Ő kihúzta a fiókját, s eszébe jutott a megkezdett levél, amit szüleinek kezdett írni, de már legalább egy hete csak ott volt a fiókban, ezt hamar elővette, s kikészített tintát, tollat:

„Édes jó szüeim!

Ne tsek haragudni, édes jó szüeim, hogy olyan régen nem írtam édes jó szüeimnek, de

Ennyi volt a levél. Darabig nézte, csak ott ne volna az a de, akkor tudná folytatni, de mit írjon, hogy mért nem írt eddig? Hazudni nem mert, mert folyton ott világolt mögötte, a nyakát sütötte az édesanyja szava: „fiam, mindig úgy viseld magad, mintha látnálak... Gondold azt, hogy az én szemem lát, s akkor soha nem teszel semmit, ami nem helyes.”

Érezte azt a jó szemet, szinte csiklandozta a félelem a torkát, s csüggedten nézte a levelet.”

Százszorszép

Százszor kinyílt Virág,
Nyisd ki újra Szirmaid,
Had hallhassam újra
Szépen csengő szavaid

Illatod szárnyaljon felém
Énekkel telve,
Had lélegezhessem be
Boldogságot lelve.

Szirmaid ezentúl mindig
Hullajtsd, de el ne hervadj,
A szeretetre gondos szívvel
Mindig új reményt adj.

Tündökölj, ragyogj,
Mert engem már csak ez éltet,
Hogy látlak, és érzem,
Már nem reménytelen,

Egyetlen ábrándom,
Gyermetegábrándom,
Hogy újra lesz valaki,
Kinek szívét szívembe zárhatom.

- Rózsa Ágnes -

Ismeretlen idegen

Elfogott egy ismeretlen érzés...
Nem tudom, hogy jó vagy rossz...
Csak azt tudtam, hogy szeretem...

A szeme csillog, mikor ránézek,
A száján a kis gödröcskék mosolyra húzódnak,
amikor nevet...

Talán ha megismerném,
Talán, ha megkedvelném...
Vagy talán csak érteném,

Talán akkor tudnám ki ő valójában,
ez az idegen.
De addig, míg várok,
Talán nem félnék neki bevallani ezt:
Nem tudok nélküled élni, mert szeretlek.

- Bordás Csilla -

Várom az igazi érzést,

Várom az igazi érzést,
Várom az igaz percet,
Várom a csodát,
Ami megérint engem.

Várom őt, hogy meglásson nesztelen...
Nézni kék szemeit...
Látni erős testét...
Bírni humorát.

Minden reggel felébredek,
Majd rájövök...
Ő nincs mellettem...

Nem súgja fülembe: Jó reggelt,
Nem mondja szemembe: Szeretlek,
Nem látom arcán a mosolyát,
Mi átfogott engem.

Én őt nagyon szeretem,
Nekem csak ő jelent boldogságot,
Feltéve, ha velem van.

- Bordás Csilla -

Július

Itt nincs udvar. Záportól dagadt
homokban rejtőznek a kövek.-
Nincs nyár, a tavaszban ragadt
túszként, s nem tudja mikor jöhet.

Nem bújnak rügyek. Reszketve
alszanak kis bogarak a fákban.-
Hezitál még: maradna vagy menne,
áll az idő, borzas nagykabátban.

Cigifüst ködöl messze. Zord
delíriumban lubickol a távol.
A zuhogó borban alkonyt bont,
és tájba vésődik az éj. Magától.

- Lévai Sándor -

Morzsi összeveszett Mázlival

Mázli kutya miután megette a matekdolgozatot,
tovább rosszkodott. Reggelente szétszaggatta az
újságot. Ezért vettünk neki egy új barátot, Morzsi
kutyát, hátha így már nem rosszkodik tovább. De
tévedtünk, Mázli azonnal összeveszett Morzsival,
mert szerinte neki jutott több csont a tálban.
Azonban Morzsi nem hagyta magát, ráuszította
Mázlira Mircit, a cicát. Attól a naptól kezdve,
Mázli már nem piszkálta őt tovább.

- Bordás Erika -

Itt – Hon

Ahogy Látlak

Szépen fénylő csillagvilág,
Ragyogó nap, s a holdvilág.

Mely a fényét messze veti,
A földet éri, melengeti.

Milyen érték, milyen kincs,
De Tenálad nagyobb nincs!

Igazgyöngy a mély tengerben,
Színarany a földtégelyben:

Amit mindig felkutatnak,
S elveszni sosem hagynak:

Milyen érték, milyen kincs,
De Tenálad nagyobb nincs!

S hogy milyen vagy,
Hogy is mondjam?!
Nagyobb Úr vagy,
Hogy fölfogjam!

- Fizl Attila -

Gyötrelmes éberség

Ide-oda sodródok, éberség és álmom között...az
éberség átmenetileg elszállt, s átadta a helyét az
öntudatlanságnak. Mély álomba merül-
tem...legnagyobb csalódásomra rémálomba
keveredtem. Tudatlanságom legrosszabb
forgatókönyve volt ez, de szerencsére nem
tartott sokáig...felriadtam...kiáltottam volna, de
nem jött ki hang a torkomon. Izzadság cseppek
csillogtak, megriadt, élettelen arcomon, s a
testemet befedő takarórtegeből, csavarni lehetett
a nedvességet. Majd próbáltam egy kis
nyugalmat találni, viharvert életem egy kis
zugában. Semmibe révedő szemekkel néztem
magam elé...éreztem, ahogyan az arcom
megfeszül...próbáltam kiűzni magamból, az
álmom keltette gyötrelmem hullámokat. Szinte
mélybe rántott a fájdalom...hát megint kezdődik
minden előlről...

- Bonca -

Olvass figyelmesen!

Az alábbiakban az **Itt - Hon** kezében lévő számával kapcsolatban válaszolhatsz néhány kérdésre. Amennyiben figyelmesen olvastad a folyóiratot, a kérdésekre is helyesen válaszolsz, és a válaszokat beküldöd /vagy behozod/ a szerkesztőség címére, pénzjutalomban részesülhetsz. A válaszok leadásának határideje: **2013. január 1.**

1. Kik készítették "olimpiai medált"?
2. Ki az a Berta?
3. Hány napig tart a ramadan?
4. Hol nyaraltak a menekült fiatalok?
5. Milyen szakmára szánták Michael Schumachert a szülei?
6. Kinek a születésnapját ünnepelték meg az egyik ceglédi táborban?
7. Mely csoportok táboroztak a speciből?
8. Mit tanult meg Bíró Krisztián?
9. Hányan nyaraltak Balatonlellén?
10. Kinek a műve a Légy jó mindhalálig?

Itt - Hon

Kiadja a főtí Károlyi István Gyermekközpont

Felelős kiadó: Juhász Péter igazgató

Főszerkesztő: Szalai Zsuzsanna nevelő

A szerkesztői munkát segíti: Losné dr. Tímár Erika igazgatóhelyettes

Számunk szerzői:

Albi Katalin pszichológus, Bera Irén nevelő, Berki Lajos diák, Bonca gyermekvédelmi asszisztens, Bordás Csilla diák, Bordás Erika diák, Fizl Attila nevelő, Gáspár László diák, Jamali Najibullah diák, Kertész Dávid diák, Kovács Edmond diák, Lévai Sándor külső munkatárs, Lovas Ádám diák, Móricz Zsigmond író, Rezaei Mohammad Amin diák, Rózsa Ágnes diák, Shaabna Hassan diák, Szabó Enikő pszichológus, Szalai Zsuzsanna nevelő, Varga Balázs diák, Vámosi Péter otthonvezető, valamint a Speciális Gyermekotthon 4-es csoportja

Külső segítőink: Horváth Bernadett (olvasószerkesztés), Károlyfiné Miklós Aranka titkárnő (konzultáció, tördelés)

Szerkesztőség címe: 2153 Fót, Vörösmarty tér 2., Ifjúsági Klub

Nyomdai munkák: Wendl és Társa Kft.

A Szerkesztőség a megjelent írások tartalmáért és minőségéért felelősséget nem vállal, a felelősség a szerzőket terheli.

